

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezčer izvzemši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemar za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 14 K, za pol leta 12 K, za četr leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčijo celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznalila se plačuje od petrostopone petf-vrste po 14 h, če se oznanila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knafliovih ulicah št. 5. — Upravnemu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Upravnemu telefon št. 85.

Slovenci in Slovenke!

Pretekli teden se je bil v naših slovenskih mestih in trgi na Kranjskem boj z godo vin-skega pomena.

Proti slovensko mislečemu meščanstvu so se vzdignili v bratovskem sporazu in jedinstvu prikriti in neprikriti privrženci mednarodnega klerikalizma in zastopniki nemštva na Kranjskem.

Iztrgati so hoteli slovenskemu meščanstvu iz rok ponosno slovensko trobojnico in jo nadomestiti s črno-rdeče-zlato in belo-rumeno zastavo.

Slovensko meščanstvo je pa poskušeni napad na slovenski značaj slovenskih naših mest in trgov zmagovalno odbilo.

Kakor slovensko meščanstvo v naših slovenskih mestih in trgi na Kranjskem pokazal je pa tudi bratski narod hrvatski in srbski pri volitvah pretekli teden, da je zvest in neustrašen čuvan svojih narodnih svetinj.

Bratski narod hrvatski in srbski je izvojeval pri zadnjih saborskih volitvah na celi črti tako sijajne zmage, da ga občuduje ne samo ves slovenski, temveč tudi ves kulturni svet.

Pretekli teden so pa tudi naši severni bratje Čehi po deset in desetletnem trdem in neizprosnem boju zmagonosno zavzeli za nemško trdnjava veljajoči biser južne Češke: ponosne Budjevice.

Češka žilavost, češka vztrajnost sta češkemu narodu priborili nazaj eno najvažnejših njegovih postojank.

Slava ti češki vztrajnosti in žilavosti!

Slava pa posebno prvoribitelju budjeoviških Čehov in prvemu deželnemu poslancu budjejeviškemu dr. Zatk!

Slovenci in Slovenke!

Bodočo soboto ali dne 7. marca 1908 se zbera v naši beli Ljubljani novoizvoljeni slovenski deželnici slovenskih mest in trgov.

V trajen spomin sijajne zmage slovenske narodne misli, v trajen spomin sijajnih zmag bratskega naroda hrvatskega in srbskega, v trajen spomin zgodovinskega zavzetja Budjeovic po junaških bratih Čehih in na čast novoizvoljenih slovenskih deželnih poslancev naših slovenskih mest in trgov se vrši.

**v soboto, 7. marca 1908
ob 8. uri zvezčer**

Veliki dvorani „Narod-nega doma“ v Ljubljani rodoljubno slavje.

Tega rodoljubnega slavja naj se udeleži vsak zavedni Slovenec, vsaka zavedna Slovenka.

Prihitite pa tudi vi drugi slovanski bratje na to slovensko slavje

V Ljubljani, 4. marca 1908.

„Slovensko društvo“ v Ljubljani.

Deželnozborske volitve na Gorškem.

V Goriči, 4. marca.

Kako so si bili klerikaleci svesti zmage v splošnem volilnem razredu, ki je volil v pondeljek, dne 2. t. m., kaže njihovo velikansko presenečenje, katerega čisto nič ne skrivajo, odkar vedo, da so se korenito zaračunali.

Kakor da bi spuščali curke po njihovih razgretih hrbitiščih, tako so uinkovali na nje brzojavke, ki so prinašale v Goričo potrdilo, da je v našem ljudstvu še obilo dobrega zrana, katero mora vzkliti ter prineseti koristen sad. Razočaranim so se shajali zvezčer posvečeni in neposvečeni

klerikalni kolovodje v Goriči ter ugibali, kako je mogoče, da jih je »dobro ljudstvo« pustilo tako na edilu. Niso hoteli verjeti številkom, naravnost nekaj nemogočega se jim je zdel izid volitev v splošnem volilnem razredu. Lani se so se bahali pri državnozborskih volitvah z večinami, letos so prišli v ožjo volitev. Klerikalni kandidatje Pavletič, Breclj in Fon so pobiti, najbolj žalosten je Breclj, ki je bil pripravil že veliko pojedino za zmagovalce in priatelje, pa se ni mogel gostiti.

Dne 2. marca t. l. je šel ljudski glas po deželi, in ta glas nam pravi, da se velik, zdrav del našega ljudstva odločno upira stremljenjem klerikalizma; ta glas pa kliče se druge pod zastavo boja za naše pravice in za boljše čase goriških Slovencev.

Ponosni smemo biti na dan 2. marca t. l. še ponosnejši bi bili, če bi mogli beležiti že popolno zmago. To bi se bilo lahko zgodilo, če bi bila po nekaterih naših občinalah večja udeležba. Ponekod je bila udeležba kar presentljivo pičla. Tega ne smebiti več pri ožji volitvi, ki bo najbrže prav v kratkem razpisana.

Ožja volitev mora sijajno pokazati, kako sodi naše ljudstvo sedaj obstoječe razmere v deželnih hiši pod zvezo Gregorčiča s Pajerjem. Prav v splošni kuriji moramo priti do dokumenta, ki vzroči katastrofo v klerikalnih vrstah. Upamo, da se volilec zavedajo sedanjega položaja, da vedo ceniti resni trenotek ter da stopijo na volišče pomnoženi in toliko bolj gotovi lepe zmage.

Klerikaleci so kričali na take načine, da jim je marsikdo verjel, da zmagoj v splošnem volilnem razredu z velikansko večino. Zato pa je tudi izstalo mnogo naprednih glasov, ker so mislili volilec, da je že vseeno, če gre volit ali ne, ker prodrejo tako ali tako klerikaleci. Ravno izostali pa so zakrivili ožjo v olive. Zato pa je njihova sveta dolžnost, da stopijo pri ožji volitvi na volišče ter volijo pogumno kandidate, katere je poklical ljudski glas.

Dočim pa se je obnesel slovenski del naše dežele naravnost izborni, dočim so prodrli nad nami skozi oblake topli in svetli žarki ozivljajočega solnca, je legla na Furlanskem črnu tema. V Furlaniji so zmagali klerikaleci tak, kakor še sami niso sanjali. Dobili so v Furlaniji 7300 glasov, v Goriči 550 — laški liberalci pa so dobili v Furlaniji komaj 1300 glasov; v Goriči so jih spravili skupaj 1700. Dosegli so torej borih 3000 glasov ter podlegli klerikalcem za 4800 glasov. In vendar se ima zahvaliti, karkoli ima Furlanija, le laškim liberalcem. Po očetovsko skr-

beli za njo, ali sedaj žanjejo nehnljenočnost. Dvignili so se duhovniki, začeli ustanavljati »casse rurale« in gospodarska društva, mešali so z vero in cerkvijo, kolonom obljudljali nebesa, in dosedaj dere cela Furlanija za klerikalno politiko. Liberaleci so grešili, ker niso dajali furlanskemu ljudstvu pravega pouka, ker se niso brigali za izobrazbo ljudstva, marveč so zasedovali več svoje posebne cilje.

Sedaj pa imamo to, da se svita med Slovenci, med Furlani pa je našla tema.

Hrvatje in Dunaj.

Još Hrvatska ni propala!

Narodna pesem.

Ni se davno tega, kar je pokazalo »poljsko vprašanje« na Pruskom kaj lepo solidarnost vseh slovenskih poslancev v avstrijskem državnem zbornu; da, celo poljski »šlahčici«, ki dosedaj niso hodili vzpredno z drugimi Slovani, so naenkrat občutili naravno potrebo, v gališko-poljskih listih naglašati tesno zjedinstvenje vseh avstrijskih Slovanov za skupen, uspešen odpor nasproti vedno bolj prodirajočemu vseňemenu ali pangermanizmu!! — Koncem preteklega meseca izvršene volitve za hrvatski sabor pa so naenkrat spravile tudi hrvatko — vprašanje na površje! Vse časopisje cele kulturne Evrope se bavi v teh dneh z ogrsko-hrvatskim konfliktom, ki je nastal po zavrsenih volitvah. — Da je to vprašanje evropskega pomena, potrjuje že dejstvo, da se z njim peč berolinska »Kreuz-Zeitung«, čes, da je ustanovitev kakega južno-slovenskega kraljestva avstro-ogrski državni eminentno škodljivo — ter ga mora habsburška vlada preprečiti, ali pa njega ustanovitev omejitv v ozkih mejah podonavske monarhije?? — Tedaj trializem — ali kaj?

Tudi tržaška »Edinost« piše v 61. številki od 1. marca letos v svojem uvodniku naslednje: »Vprašanje, za kako pot se odločijo na Dunaju po katastrofi madžarskega režima na Hrvatih, to vprašanje je vprašanje prvega reda za vse Jugoslovanstvo!«

Ker tvorimo Slovenci integrirani del jugoslovenskega naroda in smo po mišljenu, govorim in v zemljepismem razmerju najbližji sosedje Hrvatov, potem je čisto naravna stvar, da se i mi živo zanimamo za bodočo usodo tako bližnjih nam bratov-rojakov.

Se bolj zanimivo za nas pa je razmotrivanje, kako neki mislijo o Hrvatih na cesarskem Dunaju?

Skrbno motreč politik mora priti nekako do zaključka, da je ubogi hrvaški narod ono vedno v ognju se nahajače železo, katero dunajski krogri po Bismarckovem receptu pridno rabijo zmerom tedaj, kadar nočno razposajeni Madžari lepo ubogati, kakor jim narekujejo dvorski krogri! Po taki premisi bi človek solidil, da so hrvaške volitve za dunajske politike nekako ugodno izpadle! Ali ne?

Zgodovina nam priča, da so Hrvatje že parkrat rešili nemški Dunaj ter so bili pravi rešilni angel varuh v izbavitelj Habsburžanov! Ali se ima hrvaški narod nadajen povalje in priznanja od merodajne strani?

Hrvatje kot graničarji so bili stoletja živ zid nasproti prodiročemu Turčinu. To dejstvo je pojasnilo svoje dni neki sedaj v pokolu živeči general, predavaje o »velikem pomenu balkanskih deželal in se posebej o Carigradu za našo zunanjino politiko v kazinskem društvu na Dunaju. Navzoč je bil tudi pokojni maršal nadvojvoda Albrecht. Pri tej prilikli se je izrazil g. predavatelj nekako takole: »Gospoda moja, mi delamo Jugoslovanom krivico, trdeč, da se daleko zaostali v kulturi! Oni so stali na braniku ob Savi in Donavi s puško ob nogi skozi stoletja, med tem, ko sta pisala Göthe in Schiller svoje najlepše in duhovitejše umovtve!«

Ta general, rodom Hrvat, je bil nekako »bela vrana« inter pares!«

Tudi neki član cesarske hiše, stoječ v najbližjih stikih s prestolom, se je izrazil jako povalno o Hrvatih! Bilo je to pri neki avdijencii. Sedaj še služeč višji častnik pride na avdijencijo in javi svoje ime. Ona visoka oseba, čuvši hrvatsko ime vpraša: »Ali je g. N. rojen Hrvat?« Nagovorjeni pritrdi, da je hrvaške narodnosti. Nakar dobi tale odgovor: »To me jako veseli, da je gospod Hrvat! Meni so Hrvatje jako pri sreči. To Vam je narod čil, žilav in hraber in ti ljudje so bili in so še vedno vdanji in zvesti cesarski dinastiji in prestolu! Hvala Vam!«

Ako pripomnimo, da se je to dogodilo v onih nedavnih časih, ko ni hotel vitežki narod divijih Arpadovev privoliti niti enega novince v zameni vojaški upravi, — potem je menda upravica misel, da so Hrvatje ono vedno razbeljeno tretje želje v ognju zoper madžarsko nenehstvo!

Svojim najbližnjim bratom želje sedaj najboljega uspeha, jim kličemo: »Još imade Zagreb Jelačića bana; Zora puca i u Hrvatskoj bit' će dana!«

LISTEK.

Ljubezen Končanove Klare.

(Dalej.)

XV.

V starem Kuščanovem gradu je pa vendar prebivalo bitje, ki je uganilo, kaka čuvstva so se razvnela v markijevem sreču. Blaga gospa je bila filozofinja in ni imela nobenih iluzij glede moških sploh in posebno ne glede svojega sina. Uvidevala je, da je dobro, da se njen sin dolgočasi in da išče zavabe in razvedrila pri Klarico. A staro gospa je imela resnične simpatije za Klarico in zaradi tega ni hotela pripraviti, da bi se ji približal izkušnjavec, pa budi to tudi njen lastni sin.

Poklicala ga je v svojo sobo in ga posadila poleg sebe.

»Charles,« je rekla z dobrohotnim usmehom, »že zopet nisem zadovoljna s teboj. O, nič ne delaj obravnav in nič se ne delaj začudenega. Ti me prav dobro razumeš in veš natanceno kaj hočem reči.«

»Mama — to potres ne vem, kaj misljam.«

»Ne? Torej — povej mi, čemu se približuješ in laskaš Klarici. Ti si zapeljivec.«

»Mama — ti se motiš, gotovo se motiš.«

»Nikakor ne, le ti si hočeš z utajevanjem pomagati iz zadrege. Toda jaz znam čitati v tvojih očeh in če se še tako pretvarjaš, vem vendar kaj misliš, kaj čutiš in kaj želiš. Zdaj si skušal pridobiti Klarico. In ker sem o tem popolnoma prepričana, ti povem brez ovinkov, da tega ne trpiš.«

»Ali ljuba mama — nič se ne razburjam — «

»Le pusti me govoriti. To ves, da ti ne delam moralnih pridig. Že davno sem se temu odvadila. Že pri temovem očetu niso nicesar zaledje, se manj pri tebi. Kadar te vidim na potih nezvestobe, prosim boga, naj ti odpusti tvoje grehe in obrani tvoji ženi potrežljivost, sicer te pa pustim delati kar hočeš. Toda s Klarico je drugače. Ta se je mojemu sreču prikupila, kakor še nobena žena na svetu in dokler bo stanovala na tem gradu in bom jaz živa in zdrava, jo bom čuvala kakor punčico v očesu. Klarico je kakor plemenita cvetka in dokler se bom jaz mogla ganiti, se je ne boš dotaknil. Vrh tega je soproga poštenega moža.«

»Sirovega človeka brez omike in brez sreča,« je vzliknil marki. »Hrast niti ne pojmi, kaka žena je Klarica.«

»Morda je Hrast res sirov in ne ve kaj ima na Klarici,« je mirno nadaljevala starica markiza, »toda Klarica si je sama izbrala tega moža, iz svobodne volje in ker je zvest in vdan služabnik, tudi ne dopustim, da bi motil njegov zakonski mir in mora uničil njegovo zakonsko srečo. To je prva resnična pridiga, ki sem ti jo napravila. Zdaj mi podaj roko in objavi mi, da pustiš Klarico v miru.«

Marki se ni obotavljal. Segel je materi v roko.

»Torej velja?«

»Da, mamica, velja,« je odgovoril marki in je stari gospod poljubil roko.

Marki je imel pač dobro voljo, da izpolni svojo oblubo, toda ta volja ga je minila, že čez noč. Materino posredovanje mu je šele prav pokazalo, kako izredna cvetka je Klarica in njegovo hrepnenje po njej je bilo

Krizav avstrijski delegaciji.

Dunaj, 4. marca. Današnja se ja avstrijska delegacija se je morala takoj po otvoritvi zopet zaključiti, ker vojni odsek ni mogel ničesar potročati. Sklep ogrske delegacije, za odgovitev predloga o zvišanju častniških plač, je provzročil splošno zmesnjavo med krščanskimi socialisti in desničarji gosposke zbornice v delegaciji. Zahtevali so od vojnega ministra in ministra zunanjih del pismeno jamstvo, da se v zasedanju delegacije mesece maja izpolnijo njihove želje. Tega seveda skupni ministri ne morejo storiti, ker bi prejdicirali sklepom ogrske delegacije, ki jih namenava storiti meseca maja. Sproženih je bilo še več predlogov, n. pr. o ustanovitvi ex lex-stanja do meseca maja.

Po zaključeni seji delegacije je imel vojni odsek brezkončna zaupna posvetovanja. Razpravljal se je o posredovalnem predlogu poslanca grofa Stürgkh, ki nasvetuje v obliku resolucije, naj se izreče skupnim ministrom zaupanje in obenem upanje, da se vprašanje o izboljšaju placi v armadi ne bo spojilo z ostalimi vojaškimi vprašanji, in da se mesece maja predloži delegacijam proračun z zvišanimi plačami za častnike in moštvo. Ta predlog je bil sprejet. Ogrska delegacija so tako po znanem svojem sklepu odpotovali v Budimpešto, ker poslovnikske delegacije nima določbe, da bi se moral o proračunu vrstiti tretje branje. Ker pa proračun ne more dobiti sankeje poprej, dokler ga avstrijska delegacija ne sprejme v tretjem branju, ima avstrijska delegacija vsa sredstva v rokah, da prepreči uzakonitev proračuna, dokler ni rešeno poglavje o zvišanju častniških plač.

Madžarsko stališče na pram avstrijski delegaciji.

Budimpešta, 4. marca. Postopanje avstrijske delegacije glede vojaških plač je povzročilo na Ogrskem razburjanje. V madžarskih političnih krogih so namreč uverjeni, da avstrijska delegacija s tem ne misli zadeti stvari, temveč jo vodijo le osebni nagibi. Posebno hudo dolže grofa Clam-Martinica, češ, da hoče le provzročiti nezdružljivo situacijo ter izsiliti v skupnih zadevah ex lex-stanje.

Politični položaj na Hrvaškem.

Zagreb, 4. marca. Srbsko-hrvaška koalicija je imela danes prvič po saborskih volitvah sejo. Za predsednika je bil zopet izvoljen poslanec Tuškan, za podpredsednika pa Mažuranić in Mučević. Izvolil se je tudi izvrševalni odbor 11 članov. V prihodnji seji se bo koalicija bavila s taktiko, ki jo zavzame v ogrskem parlamentu in hrvaškem saboru.

Železnični načrti na Balkanu.

Petograd, 4. marca. Ruska vlada je poslala svojim zastopnikom v inozemstvo brzjavne okrožnice glede zgradbe železnice na Balkanu. V okrožnici se naglaša, da je dunajska vlada obvestivši rusko vlado o svojem železničnem projektu od bosanske meje do Mitrovice izjavila, da zasleduje s tem le gospodarske namene in olajšavo zvez na Balkanu. Ruska vlada je vedno pripravljena, pospeševati vsak železnični projekt, ki naj služi v omenjene namene. Ker je srbska vlada prosila pri ruski vladi podporo, da zgraditi železnično zvezo med Donavo in Adrijom, se je rusku poslaniku v Carigradu naročilo, naj podpira ta projekt pri turški vladi.

Rim, 4. marca. Minister zunanjih del Tittoni je odgovoril na okrožnico ruske vlade, da italijanska vlada sprejme v okrožnici razlagane ideje. Obenem je brzjavil italijanskemu poslaniku v Carigradu, naj pri turški vladi živahnopodpira prizadevanje Srbije za železnično koncesijo od Donave do Adrije. A v s t r o - o g r s k i poslanik na italijanskem dvoru je izjavil ministru Tittoniju, da avstro-ogrška vlada ne bo ugovarjala zgradbi železnice od Donave do Adrije.

Anarhisti v Ameriki.

London, 4. marca. V Čikagu so razkrili veliko zaroto anarhistov, ki so hoteli pomoriti vse vplivne osebe in bogataše. Prva žrtva je bil policijski načelnik Shippy, ki ga je umoril anarchist A. W. Brueck. Morilca so prijeli. Smrtne obsode so dobili župan Buss, njujorški nadškof Farley, kardinal Gibbons itd. K borbam nima noben tujeve več pristopa, ker so anarhisti zagrozili, da pomore celo vrsto bogatašev. Tristo anarhistov so že zaprli ter vse izzenejo. Vlada je odredila, da pome te vse anarhiste iz dežele.

Dopisi.

Iz Ribniece. Razburjenost, ki so jo provzročile volitve, se je začela polegati, ostali pa so vtiški posamežnih dogodkov v tem volinjem boju. Čas pa izbriše marsikak vtisk, a nekaj jih imamo teh vtiskov, ki jih tudi čas nikdar ne izbriše. Tako na primer je nepozabno in neizbrisno zapisano v našem spominu — postopanje naših duhovnikov. Ti imajo pri vsaki priliki vero na jeziku. Vera tu, vera tam, vera začetek, vera konec, vse je vera, vse drugo nič. Od takih ljudi bi bilo pričakovati vsaj toliko slednosti in samospoštovanja, da ne bi pljuvali na svoje versko stališče. To pa se je zgodilo. Po vsi pravici pravijo ljudje, da so naši duhovniki postali lutrske vere, in po vsi pravici jih imenujemo nemčurje. Tu v Ribnici so duhovniki pokazali, da jim vera in druga kredita za teroriziranje, narodnost pa krinka za njih brezdomovinstvo. Postopanje teh duhovnikov je tako zaničevanje vredno, da je najbolj razgranelo tiste ljudi, ki so imeli največ zaupanja v duhovnike. Za sramočenje verskega in narodnega prepričanja, ki so je zgrešili ti duhovniki, jim je bilo potrebno nekaj šip. Obsojamo tako ravnanje, a uvažavati se mora, da je to bilo izraz užaljenosti zaradi verskega in narodnega izdajstva naših duhovnikov, le izraz zaničevanja, ki je čutijo vsi pošteni Slovenci glede postopanja naših duhovnikov. V tem oziru smo vsi enih misli, klerikalci in liberalci, ker smo pošteni Slovenci, nobeden pa ni Pročodromovec. Tudi somišljenik naših duhovnikov, Alojzij Klaus, je skupil kar je iskal. Zaslужil bi bil še več. Alojzij Klaus zaupnik in pozivedovalec farovških gospodov! — Res, krasno. Po hišah in gostilnah se Klause zaradi njegovega razuzdanega vedenja kar boje. Kjer je bil ta svetnik, tam ni smelo biti otrok. Obče je znano, kako je speljal neko natakarico, da mu je šla po — viržinko v žep. Ta mož je res vreden in vspodbujen za zaupnika našega farovža. Dekan in njegova tovaršja je lahko ponosna na ta steber, ki se kliče za Klause. Gospod Dollner, Plachutnigg in Orecheck — Heil!

VIII. redni občni zbor Ljubljanske kreditne banke.

Danes dopoldne ob 10. je bil v gornjih bančnih prostorih v Ljubljani v Stritarjevih ulicah letosnji redni občni zbor »Ljubljanske kreditne banke«. Udeležilo se ga je 19 delničarjev, ki so zastopali 1791 delnic.

Zborovanju je predsedoval gosp. župan Ivan Hribar, ki je pozdravil delničarje ter jim predstavil vladnega zastopnika g. dvornega svetnika Ludovika markiza pl. Gozanija ter zapisnikarja g. notarja Plantana. Protektor banke njega svetlost Jan grof Harrach se je opravil v posebnem pismu, da se ne more udeležiti občnega zobra. Sklene se, da ga zbor brzjavno pozdravi. V nadalnjem govoru je omenjal g. govornik, da se je bančno poslovanje v preteklem letu prav uspešno razvijalo. Tako lepih uspehov banke še ni nikdar dosegla izvzemši prvo leto. To je krepka vspodbuda, da bo tudi prihodnje delovanje istotako uspešno. Delničarji imajo svoj denar dobro naložen, kakor je razvideti iz poročila upravnega sveta in računskega zaključka.

Nato se je prešlo na dnevni red. Poročilo upravnega sveta o preteklem poslovnom letu in računski zaključek k 31. dec. 1907 sta se en bloc brez prebranja in ugovora odbrila, ker so ju imeli delničarji tiskana v rokah. Prvemu posnemamo sledi:

Pretekel VII. poslovno leto »Ljubljanske kreditne banke« lahko motrimo z zadovoljstvom, kajti v vseh oddelkih bančnega poslovanja, posebno pri vlogah in vrednostnih papirjih, se je doseglo mnogo ugodnejših uspehov v zlici znamen težavnim razmeram na svetovnem denarnem trgu; denarna kriza, ki je deloma nastala tudi v naši monarhiji v zadnjem četrletju preteklega leta niti v najmanjšem ni tangirala »Ljubljanske kreditne banke«, naspotno, omogočila je, da so se razpoložljiva sredstva mogla umestiti v eskomputu po neprimerno višji obrestni meri, nego je to bilo možno v prejšnjih letih in je ugodno vplivalo na čisti iznos obresti ter provizij eskomptnega oddelka. Le-ta izkazuje namreč v zlici manjšemu znesku eskomptovanih menic precej višjih dohodkov v primeri z letom 1906. Čisti dobiček za poslovno leto 1907. znaša po odbitku vseh stroškov in bremen 182.906 K 15 vin. ter včetveši prenos dobička iz leta 1906. 806 K 89 vin. skupno 183.713 K 4 vin. Doseženi čisti dobiček je za 29.679 K 67 vin. višji od lanskega, ter je k

nemu nekoliko prispevala tudi spljetska podružnica, katera se vkljub številnim konkurenčnim zavodom jako ugodno razvija. Tudi celovška podružnica izkazuje očitidno napredek v primeri s prejšnjimi leti, ter je opravičeno upanje, da bo tudi ona v prihodnjih letih primeren preseček v skupnemu dobičku banke. Korist spljetske podružnice ter ozirna njen delokrog je utrdil prepričanje, da je neobhodno potreba, da se oživotori svoječasni sklep glede ustanovitve podružnice v Trstu in se tako popolni mrežo podružnic »Ljubljanske kreditne banke«. V ta namen je že najet v Trstu na enem izmed najboljših prostorov primeren lokal ter bo tržaška podružnica v jeseni tekočega leta pričela svoje delovanje. Stanje posameznih oddelkov bančnega poslovanja je bilo koncem l. 1907. sledede:

Vloge na knjižice: Stanje dne 31. decembra 1906. 2,827.510 K 32 vin. Vloge in kapitalizovane obresti v letu 1907. 4,649.536 K 32 vin., skupno 7.477.046 K 64 vin., tekomo leta 1907. se je izplačalo 4,113.453 K 87 vin., ostane torej dne 31. decembra 1907. 3,363.592 K 77 vin.

Vloge na tekoči račun: Stanje dne 31. decembra 1906. 2,506.419 K 83 vin., tekomo leta 1907. se je naložilo 15,343.455 K 29 vin., skupno 17.849.875 K 12 vin., tekomo leta 1907. se je izplačalo 13,973.465 K 7 vin., stanje posameznih oddelkov bančnega poslovanja je bilo koncem l. 1907. 4,786.410 K 5 vin.

Eskomptni meni: Stanje meniščne listnice koncem leta 1906. 3,681.276 K 70 vin., tekomo leta 1907. se je eskomptovalo 21,466.397 K 1 v., skupno 25,147.673 K 71 vin., tekomo leta 1907. se je plačalo oziroma eskomptovalo 20,461.517 K 61 vin., ostalo je v meniščni listnici dne 31. decembra 1907. 4,686.156 K 10 vin.

Vrednostni papirji: Stanje vrednostnih papirjev koncem leta 1906. 1,700.907 K 80 vin., tekomo leta 1907. se je kupilo 4,458.800 kron 83 vin., skupno 6,159.708 K 63 vin., tekomo leta 1907. se je prodalo 4,980.195 K 15 vin., stanje vrednostnih papirjev dne 31. decembra 1907. 1,179.513 K 48 vin.

Rezervni zaklad: Redni rezervni zaklad banke je znašal leta 1906. 223.365 K 83 vin. in se je povisil tekomo leta 1907. za 12.083 K 17 vin., in znaša torej koncem leta 1907. 235.449 K, kar pomeni 11.77% delniške glavnice, ali 47 K za vsako delnico.

Spolni promet: Splošni promet vseh bančnih oddelkov v preteklem poslovnom letu je znašal 612.003.608 K 72 vin., proti l. 1906. več za 1,571.067 K 64 vin.

Konzorcialne kupnje: V preteklem letu je »Ljubljanska kreditna banka« sodelovala pri ustanovitvi dveh novih industrialnih družb, in sicer se je na Koroškem z njenim pomočjo ustanovila »Prva boaveljska tvornica orojčja preje Peter Wernig, e. kr. dvorni zalagatelj v Borovljah, kot družba z omejeno poroštvo, s temeljno glavnico 211.000 K; nadalje se je udeležila z manjšim zneskom novo ustanovljene »Delniške družbe kranjskih parnih opekaren« v Trnovem pri Ilirske Bištreci.

Obema podjetjem so dani vsi pogoji za uspešno in koristno delovanje ter je upati, da se je posebno z udeležbo pri puščarni v Borovljah storil važen korak za povzdrogo domače puščarske obrti na Koroškem.

Računski zaključek izkazuje: Čista bilanca: aktiva: 10,477.663 kron 60 vin., pasiva 10,293.950 K 56 vin.; račun izgube in dobička: v bremi 768.485 K 16 vin., v dobičku 952.198 K 20 vin.

V imenu nadzorstvenega sveta je poročal g. Lavrenčič. Nadzorstvo je večkrat pregledovalo knjige in račune pri ljubljanskem zavodu pa tudi pri podružnicah, a je vedno pričelo s tem vspodbudit, da hitreje dobi od svojih dolžnikov svoj denar. Da se bo banka vedno zavzemala za družbo, je umetno samo ob sebi. Tudi je pojasnil nadalje zadevo glede nekega uradnika.

Pri slučajnostih je že zelel g. dr. Srnec iz Celja, naj bi se »Delniški družbi zdrženih pivovaren Laški trg v Žalec« ne odrekel kredit od banke, kakor je bilo čuti, da se zgodil. Ta družba je bankino dete. Z odpovedjo kredita bi se spravila družba v krizo.

G. župan Hribar je odgovoril, da se tako odpoved nikdar ni izustila, pač pa je stvar smatrati tako, da je upravni svet hotel družbi le namigati, da ji čez gotovo mejo ne bo dalj kredita, hoteč jo s tem vspodbuditi, da hitreje dobi od svojih dolžnikov svoj denar. Da se bo banka vedno zavzemala za družbo, je umetno samo ob sebi. Tudi je pojasnil nadalje zadevo glede nekega uradnika.

so že predložena vladu v potrjenje. Po teh pravilih naj bi se smela delniška glavnica zvišati do 5 milijonov kron brez posebnega državnega odobrenja, nad 5 milijonov pa le z dovoljenjem.

Gosp. predsednik je pripomnil,

da znašajo zdaj vloge že 3,742.000 K

in da je torej skrajni čas, da se akcijski kapital zviša, ker se sme vzeti

le še enkrat toliko vlog, kot je delniška glavnica.

Poročilo dr. Trillerjevo se je

vzelilo na znanje.

Nato se je vršila volitev upravnega sveta. Za skrutinatorja sta bila imenovana gg. Ivan Hribar, karel Špitálsky, ravnatelj podružnice Zivnostenske banke pro Cechy a Moravu na Dunaju; Fran Kollmann, veletržec v Ljubljani; Kornelij Gorup, vitez Slavinskij, veletržec v Trstu; Gabrijel Jelovšek, župan vrhniški; Karel Ježek, upravni svetnik Zivnostenske banke pro Čechy a Moravu; Ivan Knez, veletržec v Ljubljani; Fran Krásny, član predstojništva dunajskih podružnic Zivnostenske banke pro Čechy a Moravu; Fran Pavlin, član stavbni svetnik v Ljubljani; dr. Ivan Tavčar, odvetnik v Ljubljani; dr. Karel Triller, odvetnik v Ljubljani; Urban Zupanec, veletržec v Ljubljani.

V nadzorstveni svet so bili per acclamationem izvoljeni gg.: Vit Hrdina, Josip Lavrenčič, Fran Malij, Ubald pl. Trnkóczy in Alojzij Vodnik.

Pri slučajnostih je že zelel g. dr. Srnec iz Celja, naj bi se »Delniški družbi zdrženih pivovaren Laški trg v Žalec« ne odrekel kredit od banke, kakor je bilo čuti, da se zgodil pri zrelostnem izpitu. Odpravijo se naj pripride, pred ali po maši, ki niso v maternem jeziku. Zahvaljujmo učitelju (profesorju) risanju, ki bi nam razlagal tudi metodiko v umljivem jeziku. 4. Dopuščeno naj bo gojenjem, da smojo zahvaljujati k poučenim prireditvam in poštним zabavam, bodisi v Trst ali kam drugam. Vsaj višji tečaji naj bi smerili v poštene lokale do določene ure.

In kaj je odgovor na to g. ravnatelj? Izrazil se je na način, kakor da bi bili Italijani več kakor mi Slovenec. Italijani so namreč tudi zahtevali, da bi se poučevali vsi predmetje v italijanščini. To so tudi dosegli. G. ravnatelj je odgovoril: Ta zahteva je nepravilna in neumestna je zahtevati kaj takega. Italijanski učiteljiščini imajo pravico se oddaljiti od slovenskih predmetov! Na tretjo točko je odgovoril: »Postavljeno ne smete iti contra. Kar je postavljeno, naj ostane.« — Kako naj se dijak nauči risanja, ako ne zna profesor sam, ne govoriti, ne risati?! Metodiki pa sploh ni govor. Tak človek, pa profesor, in sicer v VII. čin. razredu. Take učitelje, ki so pa sposobni za svoj posel, pa odstranjuje učna uprava z zavoda. Na pr. gg. Santala in Pančurja. IV. točka je bila popolnoma odbitna. Dne 3. t. m. se je pričel štrajk, in sicer radi tega, ker ni g. ravnatelj dijakom v nob

Družbi sv. Cirila in Metoda je volil v svoji oporoki rajni gospod župnik Josip Sovič 100 K in sedmi del cele zapisnine. Blag spomin rodoljubnemu duhovniku!

Ponesrečeni načrti. Uredništvo izjavlja s tem, da g. dr. Demšar, zdravnik v Ljubljani, ni v nobeni ne direktni ne indirektni zvezi z notico, prijavljeno pod naslovom "Ponesrečeni načrti".

Zunanje člane „Društva slovenskih književnikov in časniškarjev“ prosimo, naj čimprejje povrajanjo članarino za lani, oziroma za prvo četrtek tekočega leta.

Soholova maskaraca. K nasemu poročilu je nam pripomniti, da se je razen Colaričevega vina točila na galeriji tudi pristna kapljice iz kleti M Dolničarja.

Odlikovanje. Prednica usmiljnil sester v Ljubljani, Leopoldinu a Hoppe, je dobila za 40letno službovanje častno svetinjo.

Uvedba nočnih pristojbin v lekarnah. V času od 10. zvečer do 6. zjutraj je dovoljeno v lekarnah pobirati 50 vinarjev kot nočno pristojbino. Te pristojbine so prosti recepti, na katerih zdravnik pristavi opomnjo „expeditio nocturna“ (E.N.)

4 zlate prstane je ukradel neznanec F r a n c u C e r a r j u v Šlapah pri Ljubljani. Sumljiv je neki 20letni fant, ki jo je ubral nato v smeri proti Ljubljani.

Pasi kontumac je razglašen nad občino Krko pri Litiji.

Zgradba šentjanške železnice naglo napreduje. Štiri kilometre proge je že položene s tračnicami. Sedaj se delajo mostovi. Nova proga se otvorji mesece julija.

V zadržnem registeru je vpisana „Kmetska posojilnica in hranilnica“ v Št. Rupertu na Dolenjskem.

V Idriji bo 8. t. m. v prostorih delavskega braluega društva ob 10. uri dopoldne občni zbor moške počudnices družbe sv. Cirila in Metoda.

Občni zbor javorniškega „Sokola“ bo v nedeljo, dne 8. sušca ob 3. uri popoldan v gostiških prostorih gospe Rozalije Zumer na Koroškem. Vsi prijatelji sokolstva se vabijo, da se polnoštevilno udeleže občnega zabora.

Nasilinež. V Kovačevi gostilni v Starem trgu pri Ložu je bila veselica. Ob 4. zjutraj je prišel posestnik sin Baraga iz Pudoba po posestnika Vilarja z vozom. Vilar je ostal pri konju, Baraga je pa odšel v gostilno. Kmalu nato je prišel h konju kamnoseški pomočnik Ošaben, ki je hotel konja odpeljati. Ker mu Vilar ni pustil, prišel je vsled preprič Baraga iz gostilne. Z Ošabnom sta skočila skupaj in Baraga je bil od nasprotnika tri hude rane in 12 manjših z nožem. Ošabna so izročili sodišču.

Spet en „Nemeč“ več v Celju? Iz Celja se nam piše: Nemški trgov Gustav Schmid je svojo trgovino „pri škofu“ na vogalu glavnega trga in rotovskih ulic opustil. Njegov naslednik je postal neki Ivan Gajšek. Celjska „D. Wacht“ ob tej priliki pravi: „das Geschäft kommt wieder in deutsche Hände“. Kakšnega kalibra Nemeč je ta mož, pove dovolj njegovo ime. — Sicer se nam pa čudo zdi, da ravno ta Gajšek svoje blago tudi oferira v „Domovini“. Močno se pa „vahtera“ vendar malo moti?

Načrti celjskega vodovoda so baje od štajerskega namestništva že potrjeni. — Sedaj pa le na delo! A kje je še kanalizacija? Pravijo, da bodo oboje hkrat pričeli. Tudi dobro. A — denar?? No, saj budem videli. Čakali smo že desetletja, zakaj bi še čakali par — let!

Poročil se je 2. t. m. pri Sv. Lovrencu v Slovenski gorici g. Ferdo Bobič, nadučitelj v Stranicah z gdž. Silvo Binter. Bilo srečno!

Porotne obravnave v Mariboru. Porotno sodišče v Mariboru, ki se začne 9. t. m. bode sodilo v sledilečih slučajih: Simon Blažič in Fran Soršak uboj; Fr. Krivec in J. Leštonja uboj; Fr. Satler teška telesna poškodba; Konrad Veračnik tatvina; Al. Finžgar, Ig. Marinčič in K. Vezjak poneverjenje in sleparstvo.

Ker so ga bolele oti se je obesil v Bistrici na Dravi Jožef Buchacher.

Jadranška banka v Trstu je imela prefekto leta 160.186 K čistega dobička. Delničarji dobe 5% dividen.

Svoji ženi je pobegnil 45letni zidar Angel Ganelotto v Trstu in odšel v Ljubljano s svojo ljubico Marijo Lukšič ter njenim sinom.

Otok zgorel. V Trstu je gletna Katarina Sedmak bila sama v kuhi. Prišla je preblizu štedilnika, kjer se ji je vnela obleka. Otok je bil take bolečine, da je v silnih mukah umrl čez par ur.

Proneseneti vložnici. V Trstu so trije tatori hoteli vložniti v prodajalno trdke Slaič & Bornettini, a so jih pravočasno zatiliti. Eden je ušel,

dva, Jakoba Maganja in Jakoba Leonardon, so pa zapri.

Krvav pretep. Josipina Stanič in Josip Zagor sta živela v Trstu skupaj. Snodi sta se pa stepla in z noži obdelala, da so morali oba težko ranjena prepeljati v bolnišnico.

Ustrelil se je v Trstu zaradi denarnih zadreg 42letui trgovcu Anton Colantti.

Zadužil bi se bil kmalu 16letni Marko Lusič, ladijski vajenc v Trstu. V njegovi sobi je gorelo oglje, ko je spal. Rešili so ga zadnji trenek.

V pretepnu sta bila težko ranjena 21letni trg. pomočnik Viktor Mersek in 20letni kamnoseški pomočnik Fr. Ceglar, oba v Trstu. S pretepm sta namreč slovesno zaključila lečniji predpust.

Kap je zadela v Trstu 75letnega Petra Brajda. Bil je precej mrtve.

Predoren tat. V Trstu je 43letni kmet Anton Bogatec razobil izloženo okno nekega urarja in ukradel iz njega srebrno uro in budilko. Tiča so zapri.

Slov. akad. društva „Ilirija“ v Pragi občni zbor bo dne 5. sušca ob 8. uri zvečer v veliki dvorani „Svaza“ (Špalná ulica 20. Praga II)

Semenj. Dne 4. t. m. je bilo na tedenski semenj prigovanih 862 konj in volov, 144 krav in telet, skupaj 1006 glav. Kupčija je bila pri govejji živini dobra, pri konjih pa prav dobra, ker so prišli po konje Lahi. — Cene govejji živini so bile 60 do 70 vinarjev pri kg. žive vase.

Mestni zglasovalni urad je v soboto, dne 7. t. m. radi snaženja uradnih prostorov za stranke zaprt; izvezeti so samo res zelo nujni in neodložljivi slučaji.

Goljula. Snoči je prišel v tukajšnjo trgovino neznan gospod, ki je bil star od 35—40 let, je imel dolgo črno zimsko sukno, črnih kriv in je govoril nemško. Kupil je ovratnik. Ko je navedenec prodajalki plačal z bankovcem za 20 K in mu je ta odstela drobiž, pride v trgovino drug slabše oblačen tuje, ki je začel zbirati gumbe. Med tem ko je slednji prodajalka motil, je prvi pobral drobiž in bankovec ter naglo izginil iz trgovine, za tem je pa izginil še drugi, ne da bi bil kakj kupil. Prodajalka je šla takoj za njima, a sta bila že izginila. Torej pozor!

V delčevu bolnišnico so včeraj pripeljali Zupančevega hlapca iz Radovljice Andreja Tomana, ker so ga fantje naklestili po glavi z vilami in ga težko telesno poškodovali.

Prijeta tata plečevine. Minoli mesec sta bila aretovana slaboglašni Jožef Mlakar in Fran Keržmanec, ker sta za kurilnico na južnem kolodvoru pokradila 70 kg pločevine. Ko sta prestatka kazneni in je bila takrat pokradena pločevina zopet na svojem mestu, jima žiliu na dala preje miru, da sta zopet ukradlo isto pločevino ter jo prodala neki kupovalki starega železa za 14 K 88 v. Keržmanec je bil včeraj na Rimski cesti aretovan in izročen sodišču, Mlakarja pa še čaka enaka usoda.

Priporočljiv čevljars. Še 14. m. m. je prišel k posestniku Jožefu Javorniku na Karlovski cesti št. 1 neznan človek in vzel, rekoč, da stanuje na Karlovski cesti št. 15, v popravilo 12 K vredne škornje. Ker poštenjake ni bilo s škornji nazaj, je šel Javornik iskat svoje obuvalo k starijanjem in je res dobil. Čevljars je škornje mesto popravil, prodal starijanu za 4 K. Ker je pa v navedeni hiši iskal dozdevnega čevljarsa že več strank, katere je menda na isti način izgoljiful, kakor Javornika, naj se prizadeti zglase pri policiji, katera bo goljufu „čevljarsko obrt“ potem ustavila.

V Trstu so tatori zadnje dni odnesli za 3000 K zlatih brilljantnih ubanov, zlatih verižic in gumbov. — V Ljubljani pa je nekemu gospodu iz stanovanja izginila zlata oklopna verižica, ki je imela za obesek velik moder kamen, vredna 144 K. Pozor pred nakupom!

Na tla je podrl neki prevoznik z vozom na Marije Terezije cesti delevaca I. ana Podgorška, kateri k sreči ni zadobil vidnih poškodov.

Aretovana je bila včeraj služkinja Amalija G., ker je svoji gospodini pri izstopu iz službe ukradla za 7 K masti in kave, preje je pa že pri nakupovanju potrebščin ogoljufala za 15 K na ta način, do je kupljene redi dražje zaračunavala, kakor so faktično veljale. Oddali so jo sodišču.

Izgubljene in najdeni reči. Pekovski pomočnik Jožef Cimperman je danes ponosi iz Ljubljance potegnil vinški sod, ki drži 52 litrov in ga oddal pri mestnem magistratu, eden pa mu je splaval po vodi. — Gđ. Antonija Sitarjeva je izgubila srebrno žepno uro, z dolgo ovratno verižico. — Gđ. D. S. je izgubila prasno denarnico iz krokodilove kože, vredno 10 K. — Sluga trgovske zbornice g. Jožef Pogačnik je načel na pošte etvi z legitimacijsko sliko in ga oddal pri magistratu. Neka kivilja je izgu-

bila 25 m dolg svilnat damski nakit. — Postrešček Fran Hribar je načel 3 pare rokavice in jih oddal pri magistratu.

Predaja. Radi preureditve trgovine se prodajajo v urarski trgovini Jurčev trg št. 3, Milko Krapš, različne ure, zlatmina, srebrnina itd. Več gled inserat.

Drobne novice.

Cesar Viljem obišče na povratku z otoka Korfu italijanskega kralja v Benetkah.

O obisku srbskega kralja v Petrogradi na merodajnem mestu ničesar znanega.

Bombe v šoli. V koncertno dvorano gimnazije v Tiflisu je nekdo vrgel dve bombe, ko so dijaki ravno peli cersko himno. Dva dijaka sta smrtno ranjena.

T. Fabiny, bivši ogrski justični minister, je umrl 86 let star.

Kuga v San Francisku se grozivo širi. Dosedaj je zbolelo 138 oseb, od katerih je že umrlo 74 oseb.

Za dvorne založnike. Ministrstvo je odredilo, da se naslov dvornega založništva sme dati le osebi, ne pa tvrdki, tako da s smrtno odlikovanca ugasne naslov.

Zupana Luegerja je prišel v Lovravno obiskat predsednik poslanske zbornice dr. Weisskirchner.

Zgorel je mljin grofa Andrasija v Szikszu. Škode je 200.000 K.

Nesreča na železnici. V Sudnevnu na Rusko-Poljskem sta trčila dva vlaka skupaj, pri čemer je bilo pet oseb ubitih 30 pa ranjenih.

Milionarjeve zabave. V St. Johannu pri Berolinu so zaprli milijonarja Bacha, ker je onečastil več otrok 9—10 let starih. Ponudil je 60.000 mark kaveje, a državno pravdništvo ga noče izpustiti.

Razne stvari.

*** Poseben način sahnoumora.** Iz nesrečne ljubezni si je v Monakovem neki mladič zabolel vilice v trebuhi in si ni pustil od zdravnika nič pomagati. Ali je sedež ljubezni v trebuhi?

*** Japonska industrija.** V Tokiu se je ustanovila nova industrijska družba za proizvajanje svile in celuloida. Celuloid se dobiva iz nitroceluloze in kafre. Kafre se na Japonskem največ prideluje; lani se je izdelalo 400.000 kg te redke snovi, dočim je industrija zahtevala 1 milijon kg kafre. Da bi se vsa ta potrebujoča pokrila iz Japonske, snujejo se sedaj nove plantaže kafre na Japonskem. Novoosnovana družba si je zastavila nalogu, da bo dnevno proizvajala 1000 kg svile in 5000 kg celuloida.

*** Koliko zlata porabi industrija?** Industrija zahteva čidalje več zlata. V Ameriki se je od leta 1890. do 1905. porabilo zlata v industrijske namene podvojila. Na celem svetu je potrebovala industrija leta 1890. zlata za 240 milijonov kron, leta 1905. pa za 340 milijonov K.

*** Pustna maškarada v šoli.** Od kar gospodarijo na Dunaju krščanski socialisti, se šolstvo na vse načine onečašča. Za letošnji pust je bilo na cerkvenih (!) vratih v Breitensee nabito rdeče vabilo na maškarado, ki jo priredi katoliško mladeničko društvo sv. Lovrenco v prostorih omotne ljudske in meščanske šole. Ta daleč so zavozili krščanski socialisti s pedagogičnimi načeli.

*** Nova drama Maksima Gorkega.** M. Gorki je napisal ravnokar drama v treh dejanjih pod naslovom »Zadnji«. A novi drami se kaže več Gorkega dramatične sile, kakor sploh v kateremkoli dosedanjem njegovem delu. Ker so političnim dramam ruska gledališča zaprta, uprizori se nowa drama na Nemškem, dasi je pisana za 1000 K.

*** Najhujši sevražnik.** Lahko umevno raztaga o roditeljih naležljivih bolezni. Spisal Rado Murnik. To je naslov popularnoznanstveni knjižici, ki jo izda »Narodna založba« tekom prihodnjih dni.

Vse tu naznajene knjige in lišti se dobivajo v »Narodni knjigarni« na Jurčičevem trgu št. 3.

Izpred sodišču.

Izpred tukajšnjega porotnega sodišča

Včerajšnja obsoda. Porotniki so vsem glavnim vprašanjem pritrili, na kar jih je sodišče obsodovalo in sicer: Jakoba Smrkolja in Jožefa Zupančiča vsakega na 18 mesecev, Alojzija Smrkolja na 17 mesecev, Bernarda Zupančiča na 2½ leti, Franceta in Ludovika Batis vsakega na 3 leta in Martina Smrkolja na 3½ leta, vse v težke z enim postom in trdim ležiščem poostreno ječo.

Mutca ubil. Jakob Modic, hlapac iz Starega trga je znan kot silovit človek; bil je enkrat zaradi

težke telesne poškodbe kaznovan. S svojim tovarišem, 18 let starim Janezom Petričem, posetnika sinom iz Velikih Blok, udeležil se v noči na

24. novembra m. l. neke rabuke v Vlaki pred hišo Jakoba Knaflja. Da bi napravil mir, stopil je gospodar iz hiše, a tu sta ga začela obdolženca teplsti s dolgimi poleni in ga pri tem težko poškodovala. Petrič se zagovarja, da je le Modic Knaflja tepel, med tem ko je on le kolec s plota zruval, ne da bi ga bil ž njim udaril.

Modic pravi, da ne ve, če je Petrič poškodovanega tepele, ker je bil preveč pijan. Ker se je mislilo, da so Knafljeve poškodbe le lahkega značaja, vršila se je v to svrhu kazenska razprava pri okru sodišču

